

РЕШЕНИЕ

№ 43008

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10346** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от Г. В. П. от [населено място] чрез адв. Г. срещу решение № 3227/25.08.2025г. на СРС по НАХД № 162/2025г. по описа на съда.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение поради нарушение на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон.

Сочи, че въз основа на АУАН 853851/25.03.2023г. , издаден от автоконтрольор при ОПП СДВР са издадени две наказателни постановления , като първоначално е издадено НП № 23-4332-007401/26.04.2023г. , връчено на 18.05.2023г. Със същото лицето е санкционирано за това, че на 25.03.2023г. около 9.30 часа е управлявал мотоциклет Х. с посочен номер на рама без СУМПС за съответната категория, с което е нарушил чл. 150а от ЗДВП, като му е наложена глоба от 100 лева. Това НП не е оспорено и глобата е заплатена.

По-късно разбира, че срещу него е заведено досъдебно производство, образувано на 15.06.2023г. Образувано е ДП № 1143/2023г. по описа на 06-то РУ СДВР за управление на мотоциклет Х. с посочен номер на рама, който не е регистриран по надлежния ред. С постановление за прекратяване на досъдебно производство, същото е прекратено на 12.11.2023г. След изпращане на постановлението за прекратяване в ОПП-СДВР е издадено и процесното НП. Соци, че МПС е описано нееднозначно, тъй като е наречено „лек автомобил“, а впоследствие „мотоциклет“.

Сочи, че установяването на факта на регистрация на МПС се извършва след справка в информационната система на АИС-КАТ, като по делото липсва такава справка. В АУАН и НП

липсвали и индивидуализиращи белези на МПС.

Моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, моли за отмяна на решението и поради неизслушване на свидетел в хода на производството. Претендира разноски по списък, който представя.

Ответникът не се представлява. Представени са подробни писмени бележки от юрк П., с които оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на договорения адвокатски хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, въз основа на данните по делото и като съобрази становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирана страна.

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на АУАН, Серия ГА, бл.№853851 на 25.03.2023 г. от автоконтрольор Л. Н., в присъствието на един свидетел-оувидец, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта /също длъжностно лице при ОПП-СДВР/, за това, че на 25.03.2023 г., в 09:30 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], управлява мотоциклет „Х.“ с рама номер ІНFTE30025АІІ8929, и срещу Р. Мол С., водачът управлява МПС, без да притежава СУМПС за съответната категория на управляваното от него превозно средство, и без МПС-то да е регистрирано по надлежния ред, с което виновно е нарушил разпоредбите на 150а, ал.1 и чл.140, ал.1 от ЗДвП. АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, срещу подпис и на датата на неговото съставяне – 25.03.2023 г., със саморъчно отбелязване, че няма възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не представил писмени такива пред АНО в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН и материалите по образуваната преписка в 06 РУ-СДВР, в СРП била образувано дъсъдебно производство по пр.пр. №23585/2023 г. по описа на СРП. С постановление на СРП от 12.11.2023 г. е прекратено образуваното досъдебно производство за престъпление по 345, ал.2 от НК, като е постановено изпращане на препис от постановлението на ОПП-СДВР, с оглед преценка за ангажиране на административнонаказателна отговорност на дееца. Против жалбоподателя било издадено НП №23-4332-007401/26.04.2023 г., с което на основание чл.177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за констатираното в АУАН нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП. На основание посоченото по-горе Постановление на СРП по пр.пр. №23585/2023 г. по описа на СРП и направените констатации в съставения АУАН, Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, издал процесното НП на 27.11.2024 г. против касатора, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП му наложил административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Освен, че изложил описаната в АУАН фактическа обстановка, АНО допълнително посочил в процесното НП, че служебното прекратяване на регистрацията по чл.143, ал.15 от ЗДвП настъпва автоматично по силата на закона, ако новият собственик не изпълни задължението си да пререгистрира МПС в двумесечен срок, за които действия новия собственик не следва да бъде уведомяван, доколкото подобно уведомяване не е предвидено в Наредба №І-45/24.03.2000 г. на МВР. Отразил, че в качеството си на собственик и водач на МПС, жалбоподателят е бил длъжен да познава закона и да предвиди последиците от неизпълнение на задължението да пререгистрира

МПС в двумесечен срок от неговото придобиване. В тази връзка отчел липсата на правно значение за субективната страна на нарушението на обстоятелството дали водачът е знаел или не за служебно прекратената регистрация, а фактът, че е управлявал МПС с поставени регистрационни табели, не изключва вината за управлението на такова с прекратена регистрация, доколкото е следвало да знае дали автомобилът има валидна регистрация. Приел, че законът не изисква конкретна форма на вина за извършване на вмененото нарушение, поради което обосновал налагането на санкция за извършено от обективна и субективна страна по непредпазливост деяние.

От представеното копие от договор за покупко-продажба на МПС се установява, че жалбоподателят е придобил процесното МПС на 22.05.2021 г. Видно от приложена към преписката на СРП справка АИС-КАТ е, че процесното АТВ въобще не е било регистрирано в страната. Съгласно заключението на вещото лице по назначената и изпълнена СТЕ, процесното АТВ подлежи на регистрация според техническите си характеристики, съгласно българското и европейското законодателство, които са изцяло синхронизирани. Процесното АТВ е от типа L7e, с оглед неговото предназначение и от това произтича необходимостта за регистрация на превозното средство, като регистрираните ПС от тази категория подлежат и на периодични прегледи за проверка на техническата му изправност. За процесното АТВ е необходимо и СУМПС минимум категория B1, в която попадат МПС-та с бензинов двигател с работен обем над 50 куб.см, скорост над 45 км/ч и маса до 500 кг. Вещото лице е застъпило категорично становище в заключението, че процесното АТВ не може да се използва за състезания по затворен маршрут, а относно използването му за офроуд, това не изключва необходимостта да се регистрира.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна извел:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, съгласно приложените по делото два броя заповеди, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест процесуални нарушения, които да са накърнили правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво точно нарушение е санкциониран, поради което не са налице основания за отмяна на процесното НП на формално основание, без да се разглежда спора по същество.

Жалбоподателят не оспорвал качеството си на собственик на процесното АТВ към посочената дата, а и последното се установявало по несъмнен начин от представеното копие на договор за покупко-продажба. Съдът не приел оспорването на качеството си на водач на МПС, тъй като то се установило по безспорен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства. От справката на Столична община се установявало, че на посочените дата, час и място, е било съгласувано провеждането на мотосъбор в [населено място], включващо шествие и състезание с мотоциклети по определен маршрут. Мястото на нарушението, описано в АУАН и НП представлява път, отворен за обществено ползване. За установено приел, че процесното АТВ е било позиционирано на паркинг, с цел да се включи в състезанието по определения маршрут, след даване на старт. Приел, че обстоятелството, че АТВ-то е свалено от платформа и не е пален неговият двигател, не оборвало правилно констатацията, че на посочените дата, час и място, жалбоподателят е присъствал на провежданото мероприятие, като негов собственик и водач.

В хода на извършената проверка на жалбоподателя на мястото на провежданото събитие е установено, че управляваното АТВ не е било регистрирано по надлежния ред, поради което е съставен АУАН против жалбоподателя, в качеството му на собственик и негов водач.

Съдът не споделил тезата, че не е необходима регистрация на АТВ-то, тъй като то не бива

управлявано по пътищата от републиканската пътна мрежа, а се ползва само за мотосъбори и офроуд. С оглед изводите в заключението на вещото лице по СТЕ приел, че процесното АТВ подлежи на регистрация според техническите си характеристики, съгласно българското и европейското законодателство. Поради специфичните конструктивни особености – висок център на тежестта и липса на диференциал, което е предпоставка за обръщане по завоите, процесното АТВ не може да участва в състезания като проведеното на 25.03.2023 г. в [населено място] и не попада в категорията на специалните автомобили, с които се провеждат състезания по затворен маршрут.

Не възприел и възражението в жалбата за неяснота на волята на АНО, с оглед отразено в НП, че като водач на лек автомобил България е извършил нарушението, а след това сочи, че е управлявал мотоциклет с посочен номер на рама. При положение, че процесното МПС е напълно индивидуализирано по вид, марка, номер на рама, включително и с техническите характеристики, то първоначалното му обозначение в НП като лек автомобил, последвано от правилното описание в обстоятелствената част като мотоциклет от съответната марка и номер на рама, не съставлявало съществено по тежест процесуално нарушение, което да е довело до накърняване правото на защита на жалбоподателя до степен да не може да разбере точно какво нарушение, кога, къде го е извършил, съответно по отношение на кое точно МПС не е изпълнил задължението си да го регистрира в законоустановения двумесечен срок, считано от датата на придобиването.

Съдът приел, че правилно е приложен и материалният закон. Съгласно разпоредбите на чл.140, а.1 и ал.2 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. Управляването от жалбоподателя на посочените дата, час и място МПС не е било регистрирано по надлежния ред, предвиден в ЗДвП и Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена от МВР. Посочил, че нарушението представлява деяние на просто извършване, тъй като за съставомерността на същото не е необходимо настъпването на вредоносен резултат. От субективна страна, жалбоподателят е извършил деянието с пряк умисъл, тъй като е съзнавал, че предприема управление на МПС, което не е било регистрирано по надлежния ред, предвиден в Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена от МВР, и пряко е целял именно това.

Приел, че правилно е приложена и санкционна разпоредба на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, която предвижда да се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева на водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. АНО наложил в минимален размер предвидените наказания, при съобразяване на обстоятелството, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС към датата на деянието, доколкото има издадено СУМПС, валидно със срок до 10.08.2028г. С оглед тези мотиви, съдът приел, че процесното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено. Настоящият състав на АССГ намира, че жалбата се явява основателна, поради следното:

По делото не са изяснени основни релевантни въпроси, свързани с фактическия състав на приложената наказателноправна норма, както и с отговорността на посочения за извършител.

Съдът приема, че вмененото на П. нарушение с процесното НП, е това на нормата на чл. 140, ал.1

от ЗДВП.

Нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДВП регламентира изискването, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Съгласно чл. 175, ал. 3 от ЗДВП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

За съставомерността на това нарушение е необходимо да бъде безспорно доказано, че лицето е не само собственик на съответното пътно превозно средство, но и водач, т.е. да е управлявало същото.

В процесния случай този въпрос е останал неизяснен. Тезата от жалбата, както до СРС, така и до настоящия съд е, че Г. П. не е управлявал АТВ-то в момента на проверката и съставянето на АУАН, още по-малко по път, отворен за обществено ползване. Не е спорно, че АТВ-то е било ситуирано на паркинг към момента на установяване на факта на липса на регистрация. От разпита на актосъставителя Л. Н., проведен без присъствие на представител на жалбоподателя, поради неуважаване на молбата на адв. Г. за отлагане на делото, е установено, че същият не е възприел лично управлението на превозното средство, а е извикан от свои колеги за съставяне на акт за установяване на нарушението, поради липса на компетентност за това от тяхна страна. Посочено е, че вписаният като свидетел на нарушението и на съставянето на акта И. С. е очевиден, възприел нарушението. С оглед това, остава неясно защо съдът не е преценил, че следва да разпита и този служител като свидетел, с оглед изясняване на релевантния факт относно движението на адтомобила, респ. управлението му от страна на П.. Същото следва да бъде сторено и с оглед показанията на другия разпитан свидетел по делото, който заявява, че както той, така и други лица са сигурни, че АТВ-то е било в покой, не е пален двигателят му и е доставено с платформа на мястото на установяване на нарушението. Последният факт следва да бъде безспорно изяснен чрез разпит и на други свидетели, както и на посоченият И. С..

Неизяснен е останал и въпросът с причините за липса на регистрация на АТВ-то, за което именно деяние е наказан касаторът. В НП се сочи, че е налице служебна дерегистрация на ППС-то, като се извежда твърдение, че при извършване на такава, уведомяване не се дължи от администрацията, която я извършва до собственика. Напротив, от данните по делото, в частност – от изготвената и приета Съдебно-автотехническа експертиза, се извежда, че регистрация на АТВ-то в България никога не е правена. Последните въпроси следва също да бъдат безспорно изяснени, което не е сторено в хода на делото. Същите са от значение за формата на вината на деянието, тъй като има разлика дали изобщо е липсвала регистрация, която е дължима или е проведена дерегистрация и по кой ред. Съгласно Тълкувателно постановление №2 от 05.04.2023г. на ВКС и ВАС по т.д. № 3/2022г. е прието, че не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал.3 от ЗДВП наказание лице, което управлява МПС, чиято регистрация е прекратена по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДВП, без за това да е уведомен собствеиът на автомобила. Нормата на чл. 18б, ал.2 от Наредба №

I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства предписва в кои случаи на прекратяване на регистрацията е задължително уведомяване на собственика, поради което не може да се презумира неговото знание за неизпълнено задължение. Съдът е приел тезата от СТАЕ, че не е правена регистрация, но не е обсъдил в този контекст мотивите на наказващия орган за налична дерегистрация, което би се явило в несъответствие с действителното положение, респ. как това влияе на нарушението.

В процесния случай въпросът с липсата на регистрация е останал напълно неизяснен, което следва да бъде отстранено след връщане на делото в СРС за ново разглеждане, като се съобрази изложеното в НП за служебна дерегистрация.

По изложените съображения, настоящият състав на АССГ приема, че решението е постановено при неизяснени релевантни обстоятелства, което е основание за неговата отмяна и връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав.

Разноските следва да бъдат произнесени при условията на чл. 226, ал.3 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3227/25.08.2025г., постановено по НАХД № 162/2025г. на СРС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав при съобразяване с мотивите на решението.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ